

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 51.613/1/V
VAN 19 JULI 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste vakantiekamer, op 29 juni 2012 door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 tot vaststelling van de totale investeringssubsidie en de bouwtechnische normen voor voorzieningen voor ouderen en voorzieningen in de thuiszorg, wat de maximale subsidiabele oppervlakte voor de dagverzorgingscentra betreft, en van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregels voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen van gebruikers en mantelzorgers, wat de diensten voor gezinszorg en aanvullende thuiszorg en de dagverzorgingscentra betreft’, heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt er in de eerste plaats toe de dagverzorgingscentra niet langer te programmeren in termen van verblijfseenheden maar in termen van centra. Deze nieuwe wijze van programmering van de dagverzorgingscentra noopt tot verschillende inhoudelijke wijzigingen aan de bijlage IX bij het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 ‘betreffende de programmering, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregels voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen van gebruikers en mantelzorgers’ (hierna: het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009), wat de diensten voor gezinszorg en aanvullende thuiszorg en de dagverzorgingscentra betreft, dat daartoe integraal wordt vervangen (artikel 6 van het ontwerp). De wijziging van de programmering noopt eveneens tot een wijziging van de maximale subsidiabele oppervlakte voor de dagverzorgingscentra bepaald in artikel 4, § 1, 4°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 ‘tot vaststelling van de totale investeringssubsidie en de bouwtechnische normen voor voorzieningen voor ouderen en voorzieningen in thuiszorg’ (artikel 1 van het ontwerp).

Van de gelegenheid wordt ook gebruik gemaakt om een beperkt aantal andere redactionele wijzigingen door te voeren aan de voornoemde bijlage IX van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009¹ en om de bepaling inzake de personen jonger dan 65 jaar die kunnen worden opgevangen in het dagverzorgingscentrum, te wijzigen (artikel 2 van het ontwerp).

2.2. In de tweede plaats beoogt het ontwerp het zogenaamde CADO-project, dat kenmerken vertoont van en nauw aanleunt bij de diensten die worden verleend door de diensten voor gezinszorg en aanvullende thuiszorg en die met deze laatste diensten nauw samenwerkt, structureel als een bijzonder type dagverzorgingscentrum in de regelgeving te verankeren. Deze verankering noopt inhoudelijk tot het wijzigen van bijlage IX van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009; de wijzigingen op het vlak van erkenningsvoorwaarden worden verwerkt in het ontworpen artikel 51 van bijlage IX. Vanaf 1 januari 2013 wordt ook voor dit

¹ Inzonderheid worden verwijzingen in bijlage IX naar bepalingen uit bijlage XII van hetzelfde besluit vervangen door “autonome” bepalingen; hierbij moet worden opgemerkt dat soms wordt afgeweken van de bepalingen van bijlage XII zonder dat hiervoor een duidelijke redengeving voor zo’n onderscheiden behandeling voorhanden is; zo worden de bepalingen inzake een gebruikersraad niet overgenomen.

bijzonder type in een specifiek subsidiebedrag voorzien (artikel 7 van het ontwerp). Deze verankering noopt ook tot een aanpassing van de specifieke erkenningsvoorwaarden en de subsidiëeringsvoorwaarden voor de diensten voor gezinszorg en aanvullende thuiszorg (artikelen 4 en 5 van het ontwerp).

3. Mits de hierna volgende opmerkingen vindt het ontworpen besluit rechtsgrond in de in de aanhef opgenomen bepalingen.

Het in het tweede lid van de aanhef vermelde artikel 70 van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009 biedt geen rechtsgrond voor het ontworpen besluit aangezien geen enkele bepaling betrekking heeft op de persoonlijke bijdrage die thuiszorgvoorzieningen mogen aanrekenen. De artikelen 40 en 58, § 1, van het voornoemd decreet bieden daarentegen wel rechtsgrond voor artikel 2 van het ontworpen besluit en voor de artikelen 2 tot 4 van de ontworpen bijlage IX. De aanhef dient overeenkomstig te worden aangepast.

ALGEMENE OPMERKING

4. Zoals de Raad van State, afdeling Wetgeving, er in zijn advies 46.652/3 van 9 juni 2009 over een ontwerp dat geleid heeft tot het voornoemd besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009, heeft op gewezen, bevat het ontwerp tal van delegaties aan de minister die, in zoverre ze niet als van bijkomstige of detailmatige aard kunnen worden beschouwd, niet in overeenstemming zijn met de beginselen inzake delegaties aan een minister. De aangelegenheden waarop zulke delegaties betrekking hebben, dienen in het ontwerp zelf te worden geregeld, ofwel dient, waar mogelijk, de delegatie aan de minister aan duidelijke criteria te worden gebonden.

Het ontwerp dient in dit licht te worden herbekeken.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

5. Volgens de gemachtigde beogen de stellers van het ontwerp met het ontworpen artikel 10/1 dat per erkend dagverzorgingscentrum zorg- en dienstverlening aan gebruikers jonger dan 65 jaar kan worden verstrekt en dit tot een maximum van 25 % van het aantal gebruikers. Slechts voor de gebruikers die dit quotum overschrijden zal, conform het huidige artikel 10 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009, een verslag moeten worden opgesteld “waaruit blijkt dat er in de woonomgeving van de gebruiker geen andere voorzieningen beschikbaar zijn die de zorgvraag gepast kunnen beantwoorden”.

Deze bedoeling blijkt niet duidelijk uit het ontworpen artikel 10/1. Om deze bedoeling beter tot uiting te laten komen, is het aangewezen dat in het ontworpen artikel wordt opgenomen dat er geen verslag moet worden opgesteld tot het maximum van 25 % is bereikt.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. BAERT,	staatsraad, voorzitter,
	J. CLEMENT,	
	P. BARRA,	staatsraden,
	L. DENYS,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	M. VERSCHRAEGHEN,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer B. STEEN, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

M. VERSCHRAEGHEN

J. BAERT